

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 891/2025
08.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА (раније АА1), због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К-511/21 од 01.04.2025. године и Кв-290/25 од 19.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

Делимично се **УСВАЈА** захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажна решења Основног суда у Старој Пазови К-511/21 од 01.04.2025. године и Кв-290/25 од 19.05.2025. године, тако што Врховни суд, поред досуђеног износа у наведеном другостепеном решењу, окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка **ДОСУЂУЈЕ** још износ од 33.750,00 (тридесеттрихиљадеседамсто педесет) динара.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К-511/21 од 01.04.2025. године делимично је усвојен захтев окривљеног АА, те су му досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 1.565.100,00 динара и наложено је рачуноводству суда да у року од 60 дана од правноснажности решења и под претњом принудног извршења исплати наведени износ и то на означени рачун његовог браниоца - адвоката Деана Моћића, док је у преосталом делу, а до тражених 2.335.670,00 динара захтев окривљеног одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв-290/25 од 19.05.2025. године у ставу првом изреке делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића, па је преиначено решење Основног суда у Старој Пазови К-511/21 од 01.04.2025.

године тако што се окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка, поред износа од 1.565.100,00 динара који му је досуђен правостепеним решењем, досуђује још износ од 81.900,00 динара, а што укупно износи 1.647.000,00 динара (1.565.100,00+81.900,00), док је за разлику до укупно тражених 2.335.670,00 динара жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована. У ставу другом изреке решења усвојен је захтев окривљеног АА и то тако што му се на име састава жалбе изјављене против првостепеног решења досуђује износ од 27.000,00 динара. У ставу трећем изреке решења наложено је рачуноводству Основног суда у Старој Пазови да у року до 60 дана од дана правноснажности решења и под претњом принудног извршења исплати окривљеном АА новчани износ од 1.647.000,00 динара и то на означени рачун његовог браниоца – адвоката Деана Моћића.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Деан Моћић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине другостепено решење и предмет врати кривичном ванпретресном већу Основног суда у Старој Пазови на поновно одлучивање по изјављеној жалби или да преиначи побијана решења тако што ће донети одлуку о трошковима кривичног поступка према поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка од 27.05.2024. године, као и да браниоцу призна трошкове за састављање захтева за заштиту законитости у износу од 54.000,00 динара.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је делимично основан.

По налажењу Врховног суда основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима Основног суда у Старој Пазови учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године, са ступањем на снагу дана 03.06.2023. године) (у даљем тексту: Адвокатска тарифа) и то у делу у којем је суд одбио захтев окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка на име награде браниоцу за састављање два поднеска од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године.

Наиме, из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Вишег суда у Сремској Митровици ЗКЖ1 113/24 од 08.05.2024. године, поводом жалбе браниоца окривљеног и окривљеног лично и жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у

Старој Пазови, преиначена пресуда Основног суда у Старој Пазови К-511/21 од 22.12.2023. године тако што је према окривљеном АА (раније АА1) на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба за кривично дело злостављање и мучење из члана 137. став 1. КЗ, те је одређено да на основу члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Након тога, окривљени АА је преко браниоца – адвоката Деана Моћића дана 27.05.2024. године поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у укупном износу од 2.335.670,00 динара, у којем је определио трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца, а, између осталог, определио је и трошкове на име награде браниоцу за састављање два поднеска од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године у износима од по 16.875,00 динара за сваки, а све у складу са важећом Адвокатском тарифом.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка Основни суд у Старој Пазови је побијаним првостепеним решењем делимично усвојио поднети захтев и окривљеном досудио трошкове кривичног поступка у укупном износу од 1.565.100,00 динара, док је у преосталом делу, а до тражених 2.335.670,00 динара захтев окривљеног одбио као неоснован, при чему је у образложењу првостепеног решења детаљно наведено за које процесне радње на име одбране окривљеног браниоцу припада награда и у којим износима у складу са важећом Адвокатском тарифом према висини запрећене казне за кривично дело за које је вођен поступак против окривљеног (кривично дело злостављање и мучење из члана 137. став 2. у вези става 1. КЗ), као и нужни издаци браниоца окривљеног, а наведено је и који трошкови нису признати окривљеном и то, између осталих, трошкови на име награде браниоцу за састављање два поднеска од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године. У образложењу првостепеног решења је у вези одбијања захтева окривљеног за накнаду трошкова поступка на име састављања поднесака од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године наведено да се ради о необразложеним поднесцима и то поднеску од дана 17.01.2022. године којим бранилац тражи одлагање главног претреса заказаног за дан 17.01.2022. године, а што се може приписати диспозицији браниоца, те о поднеску од дана од 04.11.2022. године којим бранилац правда свој изостанак са главног претреса дана 25.10.2022. године на који је уредно позван, а што представља законску обавезу како би избегао новчано кажњавање због неприступања, због чега се по оцени суда трошак састава наведених поднесака не може досудити окривљеном.

Другостепено веће Основног суда у Старој Пазови је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА изјављеној против првостепеног решења, делимично уважило жалбу браниоца окривљеног и преиначило првостепено решење тако што је окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка, поред износа од 1.565.100,00 динара који му је досуђен првостепеним решењем, досуђен још и износ од 81.900,00 динара, а што укупно износи 1.647.000,00 динара, док је за разлику до укупно тражених 2.335.670,00 динара жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована. У образложењу другостепеног решења, између осталог, је наведено да је првостепени суд правилно одлучио када је одбио да окривљеном досуди трошкове на име награде браниоцу за састављање поднесака од дана

17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године, обзиром да се ради о поднесцима који нису били нужни и неопходни ради одбране окривљеног у предметном кривичном поступку.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“, број 43/2023 од 26.05.2023. године, са ступањем на снагу дана 03.06.2023. године) (у даљем тексту: Адвокатска тарифа) у ставу 1. је прописано и таксативно означено за састављање којих поднесака адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. истог Тарифног броја прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП и Адвокатске тарифе, Врховни суд налази да је побијаним нижестепеним решењима Основног суда у Старој Пазови на штету окривљеног АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП и Тарифног броја 4. став 2. Адвокатске тарифе. Ово са разлога јер окривљени АА, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, има право на накнаду трошкова кривичног поступка које је имао на име заступања од стране стручног лица – адвоката, и то конкретно право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за састављање два поднеска од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године, а који трошкови, с обзиром на то да је према окривљеном АА правноснажно одбијена оптужба, треба да падну на терет буџетских средстава, а не да исте сноси сам окривљени.

Наиме, по налажењу Врховног суда, награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а наведени поднесци од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године у конкретном случају спадају у остале поднеске у кривичном поступку, обзиром да представљају поднесак у ширем смислу који је поднет у у интересу окривљеног, тако да окривљени АА сходно Тарифном броју 4. став 2. Адвокатске тарифе (који је напред цитиран) има право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за састављање два поднеска од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године.

Стога је Врховни суд наведену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП отклонио тако што је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП преиначио побијана правноснажна решења Основног суда у Старој Пазови К-511/21 од 01.04.2025. године и Кв-290/25 од 19.05.2025. године и то тако што је поред досуђеног износа у наведеном другостепеном решењу, окривљеном АА на име трошкова кривичног поступка – састављања од стране браниоца два поднеска од дана 17.01.2022. године и дана 04.11.2022. године досудио још износ од 33.750,00 динара (2 x 16.875,00 динара). Овај износ је обрачунат у складу са важећом Адвокатском тарифом према висини запређене казне за кривично дело за које је вођен поступак против окривљеног АА (раније АА1) - кривично дело злостављање и мучење из члана 137. став 2. у вези става 1. КЗ за које је предвиђена казна затвора у трајању од 6 месеци до 5 година.

Врховни суд није прихватио навод захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у ком истиче да је погрешан став суда да окривљеном не припадају трошкови кривичног поступка које је имао на име награде браниоцу за састављање поднеска који садржи писану завршну реч одбране предату суду на главном претресу одржаном дана 15.12.2023. године, а који поднесак по ставу браниоца представља образложени поднесак у смислу Тарифног броја 4. став 1. тачка 11) Адвокатске тарифе, јер представља поднесак који је у функцији одбране окривљеног и наведену писану завршну реч је суд ценио приликом доношења првостепене пресуде. Овај навод захтева није прихваћен, из разлога јер се завршне речи усмено излажу и њихова садржина уноси на записнику о главном претресу, док је сачињавање завршних речи у писаној форми остављено на диспозицију браниоцу окривљеног, па се сходно томе трошкови сачињавања наведеног поднеска који садржи писану завршну реч одбране и по налажењу Врховног суда не могу досудити окривљеном.

Врховни суд није посебно разматрао наводе браниоца окривљеног којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања од стране суда у погледу тога да ли је обављен поверљив разговор са окривљеним који је лишен слободе пред саслушање пред судом дана 10.04.2021. године, те у погледу одсуства браниоца из адвокатске канцеларије дана 29.04.2021. године и дана 07.07.2021. године, као и у погледу трошкова превоза браниоца окривљеног на релацији Нови Сад–Стара Пазова–Нови Сад и на релацији Нови Сад–Београд–Нови Сад истицањем да је суд погрешно утврдио краћу километражу за наведене раздаљине и цену бензина, а такође и у погледу трошкова превоза браниоца окривљеног на релацији Нови Сад–Сремска Митровица–Нови Сад истицањем да је суд погрешно утврдио цену бензина, те у вези са наведеним трошковима бранилац оспорава и висину досуђеног износа на име истих, полемишући при томе са разлозима које је Основни суд у Старој Пазови у вези наведених трошкова дао у образложењима побијаних решења. Поред тога, нису посебно разматрани ни наводи браниоца окривљеног којима се оспорава оцена суда о нужности и потреби за одбрану окривљеног и то жалбе против решења о одређивању притвора према окривљеном која је одбачена као неблагоприятна, затим пет поднесака браниоца окривљеног од дана 28.04.2021. године, дана 26.05.2021. године, дана 14.06.2021. године, дана 06.07.2021. године и дана 03.09.2021. године који су садржали предлог за укидање притвора окривљеном, те захтева за изузеће поступајућег

судије од дана 23.06.2021. године, поднеска од дана 24.06.2021. године упућеног Вишем јавном тужиоцу у Сремској Митровици, као и нужности везано за посете и разговор са окривљеним који се налазио у притвору КПЗ у Сремској Митровици дана 29.04.2021. године и дана 07.07.2021. године и о нужности путовања браниоца ауто-путем и плаћања путарине за исти, а такође нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног у којима оспорава висину досуђеног износа за састављање поднеска од дана 12.07.2021. године са захтевом за достављање доказног материјала окривљеног и за посете и разговор са окривљеним у Специјалној затворској болници у Београду. Напред изнети наводи браниоца окривљеног нису посебно разматрани од стране Врховног суда из разлога јер исти не представљају законске разлоге због којих је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Из наведених разлога донета је одлука као у изреци пресуде, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**